

কালিদাস প্রেডাকশনসের

শ্রীকৃষ্ণ লীলা

প্রয়োগচার্য: সেবক শ্রীকালিদাস

ନିବେଦନ

“କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନ ସ୍ୱର୍ଗ । ଭାରତରେ କୁଟେର ଉପାସନା ମର୍ବିବାପାଇ । ଆମେ ଆମେ କୁଟେର ମନ୍ଦିର, ଗୁହେ ଗୁହେ କୁଟେର ପୂଜା, ଆୟ ମାମେ ମାମେ କୁମୋଦୀର, ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର କୁଣ୍ଡଳାତ୍ରୀ, କଠେ କଠେ କୁଣ୍ଡଳ ଗୀତ, ମକଳ ମୁଖେ କୁଣ୍ଡଳାମା । କାହାର ଗାୟେ ଦିବାର ବନ୍ଦେ କୁଣ୍ଡଳାମାବଲୀ । କାହାର ଗାୟେ କୁଣ୍ଡଳ ନାମେର ଛାପ । କେହ କୁଣ୍ଡଳ ନାମ ନା କରିଯା କୋଥାଓ ଯାତ୍ରା କରେନ ନା ; କେହ କୁଣ୍ଡଳ ନାମ ନା ଲିଖିଯା କୋନୋ ପତ୍ର ବା ଲୋପଙ୍ଗା କରେନ ନା ; ତିଥାରୀ “ଭାରତୀକୁଣ୍ଡଳ” ନା ବିନ୍ଦୀ ଭିକ୍ଷା ଚାଇ ନା । କୋନୋ ସ୍ଵାର କଥା ଶୁଣିଲେ “ରାଧେକୁଣ୍ଡଳ” ବିଲିଯା ଆମର ଶୁଚି ହିଁ ; ବନେର ପାଦୀ ଫୁଷିଲେ ତାହାକେ “ରାଧେ-କୁଣ୍ଡଳ” ନାମ ଶିଖାଇ । କୁଣ୍ଡଳ ଏଦେଶ ମର୍ବିଯା । କୁଣ୍ଡଳ ଭଗବାନ ସ୍ୱର୍ଗ” —

ଆମରା କୁଣ୍ଡଳକେ ଭଗବାନ ବିଲିଯା ବିଶ୍ୱାସ କରି, ମର୍ବି ମମଯେ କୁଣ୍ଡଳାଧିନା, କୁଣ୍ଡଳାନାମ, କୁଣ୍ଡଳକଥା ମାନବ ଧର୍ମର, ମାନବ-ଚରିତ୍ରେର ଉତ୍ସତି ସାଧକ ବିଲିଯା ମନେ କରି । ଯିନି ଶୁକ୍ଳମସ, ଯାହା ହିତେ ମର୍ବିପକାର ଶୁକ୍ଳ, ଯାହାର ନାମେ ଅଶୁକ୍ଳ, ଅପ୍ରଗ୍ର ଦୂର ହୁଏ, ମେହି ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନାମ ଅରଣ କରିଯା “ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଲୀଳା” ଚିତ୍ରାନି ନିବେଦନ କରିଲାମ ।

ଦେବକ ଶ୍ରୀକାଲିଦାସ

ଆକ୍ରମକ ଓ ଶିକାରେ
ଆଧୁନିକ ଅକ୍ର ବିକ୍ରେତା

ଗ୍ରେଟ ଇଣ୍ଡ଼ାର୍ ଫାୟର ଆର୍ମସ କୋଂ

୨୩୯ ଲାଲବାଜାର ପ୍ଲଟ, କଲିକାତା—୧

ଫୋନ—ବାକ ୧୨୫୮

ଆମ—ଆର୍ମସ ହାଉସ

—কালিদাস প্রোডাকসলের দ্বিতীয় নিবেদন—

শ্রীকৃষ্ণলীলা

পরিচালনায় : বিজল সেন এবং অরুণ চৌধুরী ॥
সম্পাদনায় : রাজেন চৌধুরী,
বাবস্থাপনায় : গোরা শুল্প, অজিত সরকার
শির-নির্দেশনায় : সত্যেন রায় চৌধুরী শব্দগ্রহণ : জে, ডি ইরাণী
আলোক চিত্রশিল্পী : রামানন্দ সেন শুল্প
সঙ্গীত পরিচালনায় : হরিপ্রসন্ন দাস, ভরত চৌধুরী
মুঁ শিশী : জিতেন পাল কল্প সজ্জায় : শ্বেলেন গাঙ্গুলী
ট্রিডিও বাবস্থাপনায় : প্রমোদ সরকার
আলোক সম্পাদন : শাস্তি সরকার, আমেদ
ভূমিকায়—নীতীশ মুখোপাধ্যায়, মিহির ভট্টাচার্য, অমর মল্লিক,
জীবন গাঙ্গুলী, সনিল দত্ত, নরেন চক্রবর্তী, পুরু মল্লিক,
মনোজ চক্রবর্তী, খামি মুখাজ্জী, অমর বোস, জয়লন্দুরায়ণ
মুখাজ্জী, শ্যামা দাস, ভারক বাগচী, বরুণ কুমার, হাবুল
ও টাবুল, পদ্মাদেবী, মলয়া সরকার, মন্দিরা ঘোষ,
সন্ধ্যাদেবী, লীলাবতী, কমলা অধিকারী, প্রতিমা, শ্রীমতী
মঙ্গল দে, উমা দে, আরতী রায় চৌধুরী, বাসন্তী ঘোষ,
ডলি চক্রবর্তী, মঙ্গলী, মঙ্গলকর চৌধুরী, মনিমা সিনহা,
বুলবুল ভট্টাচার্য ও আরও হাজার হাজার।
নেপথ্য সঙ্গীত : রাধারাণী দেবী, শচিন শুল্প, সতীনাথ
মুখাজ্জী, ভারতী বোস, গৌরী গিরি, শীরা রায় চৌধুরী।
প্রযোজনী : প্রয়োগাচার্য সেবক কালিদাস
চিত্র নাটক : বিপ্রদাস ঠাকুর সংলাপ : বৈষ্ণব পদ্মাবলী
গীতিকারী : কবি তড়িৎ ঘোষ হিন্দিত্রিয়ে : জীবন দাস, চিত্তত্বী
সঙ্গীত সমন্বয় : জয়দেব, চন্দ্রীদাস, যাদবেন্দু দাস
পরিচালনায় : তারাপদ ব্যানাজ্জী, প্রণব বসু
সঙ্গীত পরিচালনায় : বিমল দত্ত
সম্পাদনায় : অমিতা মুখাজ্জী, বুলু ব্যানাজ্জী
চিত্র প্রযোজন : দীর্ঘেন শুল্প, জগমোহিন ঘেৰেহোত্তা
শব্দ গ্রহণে : সন্তু বোস ব্যবস্থাপনায় : অনিল চট্টোপাধ্যায়
শির-নির্দেশনায় : গৌর পোদ্দার
কল্প সজ্জায় : নৃপেন চ্যাটাজ্জী, পঞ্চানন দাস, শেখ বেচু
কৃতভ্রতা স্বীকার—কালিকা থিয়েটার কৃত্তপক্ষ, মরিকম হেলথ
হোমস, কে, এল, আকলী এণ্ড সল্স, ৮৮ ব্যারাকপুর ট্রাঙ্ক রোড
ইষ্ট ইণ্ডিয়া ট্রিডিও লিং সম্পাদনার সৌজন্য স্বীকার—অর্জেন্টু চ্যাটাজ্জী
ইন্ডিপুরী ট্রিডিওতে রীডস শব্দস্ত্রে গৃহীত
ইউনাইটেড সিলে ল্যাবরেটরিজে পরিষ্কৃতিত
একমাত্র সহাধিকারী—বরুণকুমার চৌধুরী

শ্রীকৃষ্ণলীলা

[সংক্ষিপ্তস্মারক]

ত্রোয়াঃ—তোজরাজ মুখুরাদীপ কংসের অত্যাচারে যখন সমগ্র
ভারত, ভর্জরিত তখন ভগবান্ বিষ্ণু ‘পরিত্রাণায় সাধনাম্ বিনাশয় চ
হস্তাম, ধর্মসংহাপনাথায়’ আবির্ত্ত হইলেন—কংসের কারাগারে,
দেবকীর গতে, বসন্দেবের ওরসে, ঘোর ঝঞ্জনুক প্রলক্ষণী রঞ্জনীতে,
ভাদ্রের কৃষ্ণ-অষ্টমী তিথিতে।

জগজ্জননী মহামাতৃক মহামাতৃর নির্দেশে, তুরাচার কংসের কবল
হইতে রক্ষা করিবার উদ্দেশে, বসন্দেব সেই ঘোর রঞ্জনীতেই নবজ্ঞাত
ঐশ্বর্য ভগবানকে ক্রোড়ে করিয়া, গোকুল-রাজ নন্দের গাহে রাখিয়া

কোন সিটি ৪৭১

সেভয় ক্যামেরা ষ্টোরস

(মেট্রোর সামগ্রে)

৪, চৌরঙ্গী রোড, কলিকাতা—১৩

ক্যামেরা মেরামতের জন্য আমাদের দোকানে আসুন।
ক্যামেরা মেরামতের জন্য আমাদের দোকানে আসুন।

*আগ্রা *জেভাট *ইলফোর্ড সেলো

*কোডাক *ভোট-ল্যাণ্ডার *জীস ইকন প্রভৃতি

ক্যামেরার আচরণাত্মক বিশিষ্ট বিক্রেতা।

ଆମିଲେନ । ପରିବର୍ତ୍ତେ, ନନ୍ଦେର ନବଜାତୀ କହାକେ ଲାଇୟା ତିନି ଫିରିଯା
ଆମିଲେନ ମଧୁରାୟ ।

ପରାଦୟମ ପ୍ରଭାତେ ନଶ୍ଚମ କଂସ, ମେଇ ନବଜାତୀ କହାକେଇ ହତା
କରିବେ ଉତ୍ସତ ହଇଲ । କିନ୍ତୁ କାହାକେ ବିନାଶ କରିବେ ହରାଚାର କଂସ ?
ଏ କହାଇ ଯେ ସ୍ୟାଂ ମହାମାୟା ! କଂସହଞ୍ଚମୁକ୍ତ ମହାମାୟ ଜାନାଇୟା
ଦିଯା ଗେଲେ—

'ତୋମାରେ ବଧିବେ ଯେ, ଗୋକୁଳେ ବାଡ଼ିଛେ ମେ !'

ଗୋକୁଳେ ତଥନ ହଇଟି ଶିଶୁ ବାଡ଼ିତେଛିଲ । ଏକଟି ଦେବକୀର ମନ୍ତ୍ରମ ଗର୍ଭ
ମନ୍ତ୍ରାନ—ମହାମାୟାର ସଂକରଣ ପ୍ରଭାବେ ରୋହିଣୀ ଗଢ଼େ ନୀତ, ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ ଭଗବାନେର
ଅର୍ଥମ ଅଂଶ—ବଲାରାମ । ବିଭାଗଟି—ସ୍ୟାଂ ବିଷ୍ଣୁ ଭଗବାନ୍ ନନ୍ଦଲୋଳ ।

ମହାମାୟାର ବାଣୀ ଶ୍ରବଣେର ପର ହଇତେଇ ହର୍ଜ୍ଜ୍ୟ କଂସ ଉମାଦେର ଘତ,
ଅଞ୍ଚମ ବାହୁଦେବେର ଥୋଜେ ଧରା ଚରିଯା ଫିରିତେ ଲାଗିଲ । ଗୋକୁଳେର

ଅଲି ଗଲି ଛାଇୟା ଗେଲ—କଂସେର ଚରେ । ଅବଶ୍ୟେ ଶିଶୁଟିର ମନ୍ତ୍ରାନ ପାଓଇଲା
ଗେଲ—ଗୋକୁଳରାଜ ନନ୍ଦ ଗୋପନେ ଗୁହେ ।

କିନ୍ତୁ ଆହୀର ଗୋପଗଣ ଅଭି ପରାକ୍ରମ । କଂସେର ଭୟେ ତାହାରା
ଭୌତ ନହେ । ମେଇ ହେତୁ, ବଂଶ ଗୋକୁଳଧନକେ ଗୋପନେ ହତ୍ୟ କରିବାର
ମାନେ ବିରାଟ ସତ୍ୟସ୍ଵରୂପ ଜାଳ ବିସ୍ତାର କରିଲ ।

ନନ୍ଦଲୋଳେର କ୍ଷମେର ସଠ ଦିବମ ହଇତେଇ ଆରମ୍ଭ ହଇଲ—ବିରାମ ବିଶୀନ
ହତ୍ତାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା । କିନ୍ତୁ 'କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନ୍ ସ୍ୟାଂ', ତୀହାକେ ହତ୍ୟ କରିବାର
ମାଧ୍ୟ କାହାର ? କଂସେର ଚର, ପୁତ୍ରନା ରାକ୍ଷସ ଶକ୍ତାହୁର ତୃଗୁମ୍ଭର ବୃକ୍ଷାମ୍ଭରାନ୍ତି
ମନ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର, ଶିଶୁ ଯଶୋଦା-ତଳାଳକେ ହତ୍ୟ କରିବେ ଆମିଯା, ନିଜେରାଇ ନିହତ
ହଇଲ । ଶିଶୁ କୃପାୟ, ମାତା ଯଶୋଦା, ବିଶ୍ଵଭୂରଙ୍ଗ ଦର୍ଶନ କରିଲେନ ।

ସେ ଭାବେ—'ଦିନେ ବାଢ଼େ ସଥା ଚନ୍ଦ୍ରମାର କଳା'—ଗୋକୁଳଚନ୍ଦ୍ର ଓ
ମେଇ ଭାବେ ଗୋକୁଳେ ବାଡ଼ିତେ ଲାଗିଲେନ । ତବେ ତାହା ବଂଶ ଛାଯେକ ମାତ୍ର ।
କଂସେର ପ୍ରାରୋଚନାୟ ଅଗନିତ୍ବ ବୁକେର ଉତ୍ପାତ ଆରମ୍ଭ ହଇଲ ଗୋକୁଳ ।
ଉପାୟୋନ୍ତର ମା ଦେଖିଯା, ତଥନ, ନନ୍ଦ ଓ ମାତା ଯଶୋଦା ଶିଶୁକାହୁମହ ଗୋକୁଳ

ଫୋନ ସିଟି : ୫୧୭୮

ପ୍ରାମ : ଡିଫେନ୍ଡାର

ଇଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆ ଆମ୍ବସ କୋଂ

୧୨, ଚୌରଙ୍ଗୀ ଚାର୍ଚ, କଲିକାଟା—୧୩
ବନ୍ଦୁକ, ରାଇଫେଲ, ରିଭଲଭାର, ଟୋଟି, କୋପ, ରାକୁଦ, ଛିଟା
ପ୍ରତ୍ୱତ ଆମଦାନିକାରକ ।

ত্যাগ করিয়া আশ্রম নিলেন—শ্রীধাম বৃন্দাবনে। শ্রীধাম বৃন্দাবনের রাজা
বৃক্তাহু। শ্রীরাধিকার ভনক। দৃকবৃল ফৎস করিয়া তিনি ‘বৃক্তাহু’
খাতি অর্জন করিয়াছিলেন।

এই সেই শ্রাদ্ধাম, পরম মনোহর শ্রীবুদ্ধিবন। গোষ্ঠী
বিহারী বনমালী মোহন মৃগলৌ-ধারী গোপীজনবন্ধুত শ্রাদ্ধার্থ মনের
শীলাক্ষেত্র। আবার এই বৃন্দাবনেই কামরা ভগবান् অঞ্জকিশোরের
পরাক্রমলীলাও দেখিতে পাই। কংসের হৃতক কমুচর মিঠাহর, ব্যাহুর,
কেশি, অব্যাসুর প্রভৃতিকে তিনি অবলৌক্যমে বধ করিয়াছেন এই
স্থানেই। এই স্থানেই সপ্তাহকালব্যাপী ‘গিরি গোবর্দন’ ধারণ করিয়া,
তিনি দেবরাজ ইন্দ্রের দুর্ঘ চূর্ণ করিয়াছিলেন।- মৃত্যুন্ত বিষধর কালনাগ
কালীয়কে দমন করিয়া, যমুনার জলে ফিরাইয়া আনিয়াছিলেন ক্ষমতাবাদ।

ଦ୍ୱାଦଶବର୍ଷ ବୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କତ ଦୀଳାଇ ସେ ସୁଗୋଲକିଶୋର ଶ୍ରୀହରି
ଖେଳିଲେଣ ଏହି ଶ୍ରୀବୁନ୍ଦାବନେ । ତାରପର—

তারপর, বেদিন দেবাদিদেব ব্রহ্মা নিঃসংশয় হইলেন—ইনি অয়ঃ
নামায়ণ, গেদিন হইতেই সুর হইল শ্রীকৃষ্ণ শৌভাগ্য নতুন পর্যন্ত।

স্বাপিত ১২২১ ফোন : সিরিট ৮৭৪১
কে, সি, বিশ্বাস এণ্ড কোং
বন্দুক, রাইফেল, রিস্টলার, টোটা, ক্যাপ,
বারবেল, ছিটা প্রভৃতি আমদানীকাঙ্ক
১১ং চৌরঙ্গী, কলিকাতা—১৩

ବ୍ରକ୍ଷାର ଆଦେଶେ, ନାରଦେର ପ୍ରୋଚନାୟ ପାପୋତ୍ତ୍ଵରୁ କଂସ ଆଯୋଜନ କରିଲେ—ଧୂମ୍ରଷ୍ଠ ଯଜ୍ଞେ । ଶ୍ରୀବନ୍ଦାବନେର ମରିବୀର ଆହୀରଗଣ ମତ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବଲରାମ (ଶ୍ରୀରାମକର୍ଷ) ମଜ୍ଜ କ୍ରୀଡ଼ା ପ୍ରଦର୍ଶନାରେ, ଦୃତ ଅକ୍ରୂର ଦାରୀ ଆମ୍ବର୍ତ୍ତିତ ହିଲେଣ ମଥ୍ଯାୟ ।

ମହିମାଯାରା: ବାଣୀ ସମ୍ପଦ ହଇଲ । ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷୀୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭଗବାନେର
ହଞ୍ଚେ କଂସ ନିହତ ହଇଲ ।

କିନ୍ତୁ କଂସ କେ ? ମେଓ ଯେ ଭକ୍ତ । ପରମ ଭକ୍ତ । ବୈକୁଣ୍ଠର ଦୀର୍ଘ
ଜୟ ବିଜୟ । ଡଗବାଳଙ୍କେ ମେ ଶ୍ରକୁଳେ ପାଇତେ ଚାହିଁଛିଲ, ସାହାତେ
ତ୍ରି-ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟେ ତାହାର ମନ୍ତ୍ର ହୁଏ । ହିରଣ୍ୟକଶିପୁ ରାବଣ କଂସ—ଏକିହା
କଂସ ଜ୍ଞାନେ ତାହାର ପରମାନ୍ତର ।

ଓঁ রাম নারায়ণস্ত মুকুন্দ মধুসূদন।

କୁଷି କେଶର କଂସାରେ ହରେ ବୈକୁଞ୍ଜବାମନ ॥

४

ନମେ ନାରାୟଣାୟ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାୟ

ନମେ । ନମେ ।

ଶ୍ରୀରାମଜନ୍ମଦିତ୍ୟ

୧ନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ମା ଶ୍ରୀତ, କଲିକାତା

ফোন
সিটি
৫৩১৪

ଜନଗନେର ଆର୍ତ୍ତ ସଙ୍ଗିତ

(କବି—ତଡ଼ିକୁମାର ସୋବ)

...ରାତ୍ରି ଆଁଧାର !...ଅକ୍ଷ ଦୁଃଖ ! ...

(ଭୋକ୍) ଦୀପ୍-ଶିଖ ଶିଯମାନ !

...ଆର୍ତ୍ତର ସଥା !...କୋଥାଯା ବନ୍ଧୁ !...
(ଶୋଜ) କୋଥା ତୁମି ଭଗବାନ !!

ଦାନବେର ହାତେ ଦେବତା ବନ୍ଦୀ ଓଇ...

କେଂଦେ କେଂଦେ ଡାକେ...କହ ତୁମି !

ଆଜ କହ !...

ମଦମୋହନ ଅଭ୍ୟାସୀର—

ଆନିବେ ଅବସାନ !!

ଲାହିତ ନରନାରୀର ବେଦନା—

ତଥ୍ ଦୈର୍ଘ୍ୟାନ...

ଧରଣୀର ବୁକ୍ ଭେତେ' ଭେତେ' ଦେସ...

ଶ୍ଵର କରେ ବାତାନ !—

ପିଶାଚ କହେ ହାସି ଆଗେ—ଖଲ ! ଖଲ !

ଭାଙ୍ଗ ପୀଜରେ ମଝେ ନାହିଁ—

ମତ ଅରୁନ ଦଲ !!!

ଧର୍ମର ବୁକେ ଅଧର୍ମ ଓଇ—

ହାନେ ବିଯାକ୍ ବାନ !!

ଆଜ କୋଥା ତୁମି ଭଗବାନ !!!

ଗୋପ ଓ ଗୋପିନୀଦେର ନନ୍ଦୋଂସବ

(କବି—ତଡ଼ିକୁମାର ସୋବ)

ଭାଙ୍ଗ ଏ ସର ଆଲୋ କରେ' କେ ?

ଏଲୋରେ କୋନ ଟାଦ !

(ମୁଖୀ ଫଁଦ !)

କବି—ଜାନଦାସ

ହରେ ହରେ ଗୋବିନ୍ଦ ହରେ
କାଲିଯ ମର୍ଦନ ଅରାତି ରୁଦନ
ଦେବକୀ ନନ୍ଦନ ରାମ ହରେ

ହରେ ହରେ ଗୋବିନ୍ଦ ହରେ !!

ମୃତ୍ୟୁ କଟ୍ଟବର ବରାହ ନରହରୀ
ବାମନ ଭୃଗୁପତି ବକ୍ଷ କୁଳାରେ
ଗୋଲକ ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ଗଦାଧର
ଗଞ୍ଜି ଧର୍ଜ ଗଜ ମୋଚନ ମୁରାରେ

ହରେ ହରେ ଗୋବିନ୍ଦ ହରେ !!

ଶ୍ରୀପୁରୁଷୋତ୍ସ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଭୁ
ପରମ ବ୍ରଦ ପରମେତ୍ତ ଅଦୋରେ
ଛଃରିତେ ଦୟା କର ଦେବ ଦେବକୌତୁକ
ଦୂର୍ମୁଖ ପରମାନନ୍ଦ ପରିହିରେ

ଯେ ଟାଦୁ ନିଛନି କୋଟି—କୋଟି ଟାଦ ଟାଦ !!

ଗୋପାଳ ଆମାର !...ମାଧିକ ଆମାର !

ଓ' ଟାଦ ଜୀବନ !

ଟାଦ ଦିଯେ ଆଜ !...ଆୟ ମୁଛେଦି !

ଓ' ଟାଦ ବଦନ !

ଲକ୍ଷ ଟାଦେର ମାଖେ ତୁଇ

ମୋର ଅକଲକ ଟାଦ !

(ତୋର) ମୋରା ଅଙ୍ଗେ ଟାଦେର ବାଜାର !

ତୁଇ ଗୋକୁଳରେ ଟାଦ !!

ଗୟଳା ଗୟଳାନୀର କୋତୁକ ସଙ୍ଗିତ

କବି—ତଡ଼ିକୁମାର ସୋବ

ପ୍ରକ୍ରମ :—(ହାୟ ! ହାୟ ! ହାୟ) —

“ମନ” ସେ ଆମାର ଲକ୍ଷ ମାରେ !

ଓ ଗୋଯାଳୀ !...ଜୀପ ଦେଖିଯା ତୋର

ନାରୀ :—ଆହା ! ମିନିବେ ଓ ତୋର

ବାକି ଶୁଣେ—ହଇଲାମ ରେ ବିଭୋର !!

ପୁ :—(ଓ ତୋର) ଲାପଟା ନାକେ ବେସରକେମନ

ଏଦିକ ଏଦିକ ଦୋଳେରେ,

ଏଦିକ ଏଦିକ ଦୋଳେ—

ନା :—(ବଳି) ତାଇ ବୁବି ତୋର ହେଦେ ମଗଜ

ଗୋବର କେବଳ-ଗୋଲେରେ !

ଗୋବର କେବଳ ଗୋଲେ !

ପୁ :—“ପିନ୍ ପିନ ପିନ ଚୋକେ ଓ ତୋର

କାମନ କାଲି ମାଥାରେ—

କାମନ କାଲି ମାଥା !

ଆବାର ତାାରଚା ହେ ବାନ ମାରେ ସେ !

ଯାଯନାରେ ଠିକ ଥାକାରେ !

ଯାଯନାରେ ଠିକ ଥାକା !

ନା :—ଅଁଟା ମାର—ତୋର ପୋଡ଼ାର ମୁଖେ !

ଆନ୍ତ ହରୁମାନ...ଓ ତୁଇ ଆନ୍ତ ହରୁମାନ !

ପୁ :—(ହାୟ ! ହାୟ ! ହାୟ !) ମିଟି କି

ତୋର ଚଳନ ବଳନ !

ଭାଙ୍ଗଲୋରେ ପରାନ ଆମାର !

ଭାଙ୍ଗଲୋରେ ପରାନ !

ନା :—ମିନିବେ ତୋର ମୁଖେ ଆଣୁନ !

ଯତୋ ବଡ ମୁଖ ନୟ ହୋର—ତତୋ ବଡ କଥ

ପୁ :—ବଜିନ୍ ନା ଏ ସୋନା ମୁଖୀ !

ବାଡବେ ଆକୁଲତା !

(ଆରୋ) ବାଡବେ ଆକୁଲତା !

ନା :—ତବେରେ ଓ ଖାଂର ମୁଖୀ ?

ମାଥାଯ ଢାଳବୋ ବୋଲରେ !

ତୋର ମାଥାଯ ଢାଳି ଘୋଲ !—

ଗୋପିନୀଦେର ଦଧି-ହୁଲ ଗାନ
(କବି—ତଡ଼ିଙ୍କୁମାର ଘୋସ)

ଚଲେ—
ନନ୍ଦେର ନନ୍ଦନ ନୀଳମଣି !

ହେଲେ ଚଲେ ଚଲେ ମୋଖାର ଧନି !
“ଚନ୍ଦନ ତିଳକ

ତାଳେ ବନି”—!

ଆଲୋ କରି ଚଲେ—

ଦିନ ରଜନୀ !!

ଶିରେ ଶିଥି ପାଥୀ...ବାହେ ହେଲି”—!
ଯାଇ.....ଯାଇରେ !)

(ମୃଦୁ) ହାସିହାସି ମୁଖେ ଟାଇ ନିଛନି !!

ଯଶୋଦାର ଗାନ
କବି—ଚନ୍ଦ୍ରୀଦାସ

ଓରେ ଆମାର ଶପଥି ଲାଗେ
ନା ଧାଇ ଓ ଧେହର ଆଗେ

ପରାଦେର ପରାଗ ନୀଳମଣି ।

ନିକଟେ ରାଖି ଓ ଧେହ

ପୁରିଓ ମୋହନ ରେଣୁ

ସରେ ସରେ ଆମି ଧେନ ଶୁଣି
ଗୋପାଳ ରେ—ସରେ ସରେ ଆମି ଧେନ ଶୁଣି ।

ବଜାଇ ଧାଇବେ ଆଗେ
ତାର ଶିଶୁ ବୟା ଭାଗେ
ଶ୍ରୀଦାମ ହୁଦାମ ମବ ପାହେରେ
ତୁମ ତାର ମାଝେ ଧାଇ ଓ
ଶ୍ରୀ ହାଡ଼ୀ ନା ହଇ ଓ

ମାଠେ ବଡ ଫିଲୁ ଭୟ ଆହେ !
ଶୁଧା ପେଲେ ଚାଇୟା ଥାଇ ଓ

ପଥ ପାଲେ ଚାଇୟା ଥାଇ ଓ
ଅଭିଶଯ ଚନ୍ଦାରୁର ପଥେ

କାଙ୍କ କୋନ ବଡ ଧେହ
ଫିରାଇତେ ନା ଯାଇ ଓ କାହୁ
ଯେ ଓନା ଯେ ଓନା

ମାହେର ନିଷେଷ ରେଖେରେ ବାପ
ଯେ ଓନା ଯେ ଓନା

ଓରେ ଦୂର ବନ-ପଥେ ଗୋପାଳ
ଯେ ଓନା ଯେ ଓନା

କାଙ୍କ ବୋଲେ ବଡ ଧେହ ଫିରାଇତେ ନା
ଯାଇ ଓ କାହୁ
ହାତ ତୁଳି ଦେହ ମୋର ମାଥେ ।

ରାଧାର ଗାନ
ସନ୍ଦଗୋ ମରମ ସହି
ସଥନ ଆମାର ଅନମ ହଇଲ

ନୟନ ମୁଦିଯା ରହି—

ଶୁନଗୋ ମରମ ସହି ।

ଦିତେ କ୍ଷୀରଧାର ଜନନୀ ଆମାର

ନୟନ ମୁଦିତ ଦେଖି,

ଜନନୀ ଆମାର—

କହିଲ ସକଳେ ଡାକି ।

ଶୁନେ ଦେଇ କଥା, ଜନନୀ ଯଶୋଦା

ବୈଧୁରେ ଲାଇୟା କ୍ରୋଡ଼େ,

ଆମାରେ ଦେଖିତେ ଆଇଲା ତୁରିତେ

କୁତିକା ମନ୍ଦିର ସରେ ।

ଦେଖିଯା ଜନନୀ କହିଛେ ବାଲୀ

ଏହି ଛିଲ କି କପାଳେ

କରିଯା ସାଧନା ପେରେମ ଅନ୍ଧ କହ୍ନା

ବିଧି ଏହି ଛାଥ ଦିଲେ ।

ତୋମାର ମନେ ଏହି କି ଛିଲ

ଓହେ ନିଦାରଣ ବିଧି ।

ଦିଲେଇ ନିଧି ଦିଲେ ନାକେ ॥

ତୋମାର ମନେ ଏହି କି ଛିଲ

ଓହେ ନିଦାରଣ ବିଧି

ଶ୍ରୀ ଓ ବଳ କରେ ସରେ ତୁଳି

ବସଳ ସତନ କରେ—

ହେନିହ ମମମେ ମାତ୍ରେ ତାଯାଗିଯା

ବୈଧୁ ପରଶିଳ ମୋରେ ।

ପରଶିଳ, ଆମାର ଅଞ୍ଚ ପରଶିଳ ।

ମନେର କଥା ଆପନି ଜେନେ

ଆମାର ଅଞ୍ଚ ପରଶିଳ,

ଆପନି ହରି ଚିତ୍ତମଣି ।

ଗାୟେ ଦିଲେ ହାତ ମୋର ଗ୍ରାଣ ନାଥ

ଅନ୍ତରେ ବାଡ଼ାଲୋ ମୁଖ

ହାସିଯା କୌଦିଯା ଆସି ପ୍ରକାଶିଯା

ଦେଖିଲ ବୈଧୁ ମୁଖ ।

ଆମ ନନନ ମୁଦେଇଲାମ

ଚାନ୍ଦ ମୁଖ ଦେଖିବେ ବଲେ

ପ୍ରଥମ ନନନ ମେଲି

ବୈଧୁର ଦେଖିବେ ବଲେ ।

ଚନ୍ଦ୍ରୀଦାସ

ଦୋଳ—(ସଂଗ୍ରହ)

ମୀ ରାରାରା ରାରାରାରା ମାରାରାରା ରା ହେ

ଚଲେଇ ନାଗରୀ ଶିରେ ଗାଗରୀ

ମାରାରାରା ରାରାରାରା ମାରାରାରା ରା ହେ
ମାରାରାରା ରାରାରାରା ମାରାରାରା ରା
ଦେ ଚୋଲକେ ତାଳି ଦିକ ମା ଗାଲି
ମାରି ପିଚକାରୀ—

ମାରାରାରା ରାରାରାରା ରା ହେ
ମାରାରାରା ରାରାରାରା ମାରାରାରା ରା
ଚୋଲ ବାଜେ ଡକ ବାଜେ
ବାଜେରେ ମୁଦଙ୍ଗ

ଇନ୍ଦର ରାଜ୍ଞୀ ଧେଲେ ହୋଲି

ଶଟିରାଗୀକେ ମୁଙ୍ଗ, ଶଟି ରାଗୀକେ ମୁଙ୍ଗ

ଚଲେଇ ନାଗରୀ ଶିରେ ଗାଗରୀ

ମାରାରାରା ରାରାରାରା ମାରାରାରା ରା ହେ
ମାରାରାରା ରାରାରାରା ମାରାରାରା ରା
ଆବିର ଗୁଲାଲ ନେଲେ ଭରି
ରଙ୍ଗ ରଣ୍ଯା ଧେଲେ ରାଜିଯେ ନେ
ମନ କାଞ୍ଚିଲେ ରାଜିଯେ ନେ ।

ଚଲେଇ ନାଗରୀ ଶିରେ ଗାଗରୀ

ମାରାରାରା ରାରାରାରା ମାରାରାରା ରା ହେ

ମାରାରାରା ରାରାରାରା ମାରାରାରା ରା ହେ

ମାରାରାରା ରାରାରାରା ମାରାରାରା ରା

ଦୋଳ—ମୀରାବାନୀ

ଫାଣୁମ ଦିନ ଆଇଓରେ

ହୋଲି ଖେଲ ହୋଲିରେ ।

ଲହ କରତାଳ ବାଜାହ ମୁଦଙ୍ଗ

ଗାହ ତୋଲିହ ତାନ ଆନନ୍ଦ ବକାର ରେ ॥

ବାଜୁକ ବୀଣ ମୁଦରାଗ ଚତ୍ରିଶ

ଉଠୁକ ରୋମାଙ୍କ ସଂସାରେ ॥

ଶୀଳ ସହୋଷ କେଶର ଆହରୀ

ଭର ଗ୍ରେମ ପ୍ରୀତି ପିଚ୍କାରୀରେ

ଉଡ଼ାଓ ଗୁଲାଲ ଲାଲ ଭରିଯା ଅନ୍ଧର

ବରମ ରଙ୍ଗ ଅପାର ରେ ॥

ଅଓର ପଟ ଖୁଲେ ଦେ ଓ ଆଜି

ଲୋକ ଲାଜ କର ଦୂର ରେ ॥

ଖେଲେ ହୋଲି ପ୍ରୀତମ ସର୍ବରେ ॥

ପ୍ରାରୀ ପ୍ରୀତମ ପାତ୍ରିରେ ॥

ରାଧା ମାଧ୍ୱ ବର୍ଜ ନାଗର

ବୁଲତ ବଲିହାରି ରେ ॥

ବୁଲନ

(କବି—ତଡ଼ିକୁମାର ଘୋଷ)

ଖିନିକି ଖିନିକି ଖିନ...ଖଞ୍ଜନେ
ଖିନିକି ଖିନିକି ରବ...କକ୍ଷନେ ।

ଝୁମୁର-ଝୁମୁର ଝୁମୁର-ଝୁମୁରେ !
ଧରନିତ ଝୁଲନ ରମ...ରଙ୍ଗମେ ॥

ଖିନିକି ଖିନିକି ଖିନ ଝଞ୍ଜନେ

ଝୁମୁର ସାମିନୀ ଝୁଲନେ କାମିନୀ
ଝୁଲିଛେ ଶାମ ବାକା ଭାଙ୍ଗିତେ ।

ନାଚିଛେ ସଙ୍ଗିନୀ ଗାହିଛେ ବନ୍ଦିନୀ
ଧରନିତ ସମୀରଣ ସଙ୍ଗିତେ ॥

ଅର୍ପନ ଶାଓନ ବରିଛେ ବିନ ବିନି
ଚପଳମାଧବ ଚାହିଛେ ଫିରି ଫିରି ।

ଚମକେ ଚମଳୀ କିଶୋର କଷେ କଷେ
ଝଲକେ ବିଜୁରୀ ବିଜୁତେ ॥

ନୋକା ବିଲାସ—ଚଣ୍ଡୀଦାସ

ତ୍ରୀରାଧା :—ଶୁନହେ ନାଗର ଚତୁର ଶେଷର

ମବାରେ କବିବେ ପାର
ଯାହା ଚାଓ ଦିବ ହଇଲେ ଓପାର

ଶୁଦ୍ଧିବ ତୋମାର ଧାର ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ :—ଶୁନହେ ଶୁନନୀ ରାଧା
ତୋମାରେ ପାର କରି ଦିତେ ଯେ ଆମାର
ତିଲେକ ନାହିକ ବାଧା, ରାଧା !

ତବେ କବି ପାର ଓପାରେ ଯାଥିବ,
ଶୁନ ଗୋରାଲିନୀ ଯତ

ଓପାର ହଇଲେ କତ ଦାମ ନିବ,
କହିବ ସମୟ ମତ ।

ଶ୍ରୀରାଧା :—କିବା ନିତେ ଚାଓ
କହନ ବାକୁ କରି

ତାହାଇ କରିବ ଶୁନ
ପରାଗ ହରି ଓଗୋ ପରାଗ ହରି ।

ଅଭିସାର
(କବି—ତଡ଼ିକୁମାର ଘୋଷ)

ବନ ମେଘ ସାମିନୀ—

ତାହେ ଝୁଲ କାମିନୀ

ବାହିରିତେ ଧାରା ପାଇ ପାଇ !

“ଆସି ଆସି କରେ ମନ

ପଥ ଚଲି ଅମୁକ୍ଷଣ

କଂଟକ ପଥ ନା ହୁରାୟ ॥

ଏହି ଛାର ଦେହ ଭାର

ତାହେ ଆଭରଣ ଗୋ—

ପ୍ରସ୍ତରମ ବିନା “କ୍ଷଣ”

କୌ ବେ ଅମନ ଗୋ !

ବନେର ତମାଳ ତାର

ଭୁଷିତ ଏ ଦିନି ଛାୟ

ବନଲାତ ଚରଣେ ଜଡାୟ !

ଶୁରୁ ଶୁରୁ ଦେୟା ଡାକେ ହୁର ହୁର ହୁରା କାପେ

ଏହି ବୁଝି ହୁହ ବାରମ୍ବ !

ଚଲିତେ ଚଲିତେ ପଡ଼ି ପଡ଼ିତେ ପଡ଼ିତେ ଚଲି

ଚମକିରା ଉଠି ପ୍ରତିକ୍ଷଣ !

ଏକା ଏକା ରହି ଭୁମି ବ୍ୟାକୁଲିତ ଭାନି ଶାମ ତ୍ରୀରାଧା :—ପିରାତି ରଦେତେ ଢାଲି ତର ମନ

ଓଗେ ନୟନାଭିରାମ ଏହି ଆସି ଆସିଲାମ

ନୟନେ ନୟନ ଦାଁ ଓ !

ହନ୍ଦୟେ ହନ୍ଦୟ ନାଁ !

—“ରୁଧା” ସେ ଗୋ ତୁମି ପିଯାଦାୟ !!

ସୁଗଳ ମିଲନ—ଚଣ୍ଡୀଦାସ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ :—(ଆସି) ନିଶି ଦିଶ ସଦା

ମୁରଲି ଲାଇୟା କରେ

ସୁମନା ସିନାଲେ ତୋମାରି କାରଣେ

ବଦେ ଥାକି ତାର ତୀରେ ।

ତ୍ରୀରାଧା :—ବୈଧୁ ତୁମି ଦେ ଆମାର ପ୍ରାଣ

ଦେହ ମନ ଆଜି ତୋମାରେ ମୁଣ୍ଡେଛି,

କୁଳଶୀ ଜାତି ମାନ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ :—ତୋମାର ଜାପେ ମାଧୁରୀ ଦେଖିତେ

କଦମ୍ବ ଭାରାତେ ଥାକି

ଶୁନହେ କିଶୋରୀ—

ଚାରି ଦିକେ ହେରି ଯେମନ ଚାତକ ପାରି ।

ଏକା ଏକା ରହି ଭୁମି ବ୍ୟାକୁଲିତ ଭାନି ଶାମ ତ୍ରୀରାଧା :—ପିରାତି ରଦେତେ ଢାଲି ତର ମନ

ଓଗେ ନୟନାଭିରାମ ଏହି ଆସି ଆସିଲାମ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଲୀଳା।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ :—ପିଗୀତି ରଦେତେ ଟଳି ତହୁ ମନ
ଦିଯାଛି ତୋମାର ପାଯ୍ ।
ଆରାଧା :—ତୁମି ମୋର ପତି
ତୁମି ମୋର ଗତି
ମନ ନାହିଁ ଅଞ୍ଜାୟ ।

ରାମ—କବି ତଡ଼ିକୁମାର ସୌଯ

ସମୁନା-ପୁଲିନେ ଶୁରତି-ରସିକା
 ଯତ ବ୍ରଜ-ନାରୀ ମାଝେ—
ଶ୍ରାମ ବାହୁ ଡୋରେ ନବୀନା କିଶୋରୀ
 ଯେମ କୀ ମୁଖ୍ୟ ସାଜେ !
ସମୁନା ପୁଲିନେ ଶୁରତି ରସିକା
 ଯତ ବ୍ରଜ ନାରୀ ମାଝେ
 ଟାଂଦେର-ଟାଂଦୋଥୀ-ତଳେ—

(ଯେବେ) ଲାଖ-ଟାଂଦେ ବେରୋ କାଞ୍ଜଳ-ଜଳଦେ
 ‘ବିଜୁରୀ’ ବଲକ ବଲେ ।
ଶତଦଳେ ରାଙ୍ଗା କାଳେ ମେରୋବରେ—
 ରାମ ମରାଲିଣୀ ନାଚେ !!
ରିନିକି ବିନିକି ବିନି
 ବାଜେରେ ଐ କିଛିନ୍ତି
ଟାଂଦେର ବାମେ ଟାଂଦ ମୃତ୍ୟ ବିଭୋର ।
ବ୍ୟମର ବ୍ୟମର—ଓକେ ବାଜାୟ ମୁପୁର ।
ନାନା ଛାଁଦେ ଦୋଲେ କୁର୍ବଣ କିଶୋର !
ଶିଥିଲ କବରୀ ଶିଥିଲ ବନନ ।
କୀ ଭାବ ବିଭୋରା ରାଧା
ତହୁ ବାହୁ ଡୋରେ ଶ୍ରାମ ତହୁ ବୀଧି
କୀ କହେ ବିବଶ ଆଧା !
ଶୋନାର ମୁଖ୍ୟେ ରହିଲ କମଳେ
ମୁଧୁପାନେ ରାଧା ଡୁରେ ଆଛେରେ

ସଶୋଦାର ଗାନ
କବି-ଚନ୍ଦ୍ରିଦାସ

ତୁମିମୋର ପ୍ରାଣ, ପୁତୁଳ ସମାନ
 ଯତକୁଳ ନାହିଁ ଦେଖି
ଓରେ ହଦୟ ବିଦରେ ତୋର ଅଗୋଚରେ—
 ମରମେ ମରିଯା ଥାକି ।
ଶୁନହେ କାନାହିଁ ଆର କେହ ନାହିଁ
 ତୁମି ମେ ନୟନ ତାରା
ଆଥିର ନିମେବେ ପଲକେ ପଲକେ
 ଶତବାର ହଟି ହାରା
ଶୁନ ଶୁନ ବାଛା ଜୀବନ କାନାହିଁ
 ତୁମି କି ଛାଁଡ଼ିବେ ମାୟ ।
ଜୀବଧ ପାତକ ଭୟ ନାହିଁ ମାନ
 ଏହି କି ତୋମାର ଭାଲ ।
ଶୁନ ଶୁନ ବାଛା ଜୀବନ କାନାହିଁ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଲୀଳା।

ଓରେ କେ ଜାନେ ଆନନ୍ଦ, ହୃଦ ଦିବେ ବଲି
 ସପନେ ନାହିକ ଜାନି—
ଆମି ଜାନି ନା ଜାନି ନା
 ଜାନି ନା ଜାନି ନା
ଆମାର ଆନନ୍ଦ ହୃଦ ସାଧବେ ବଲେ,
 ଜାନି ନା ଜାନି ନା ।
କେ ଜାନେ ଆନନ୍ଦ ହୃଦ ଦିବେ ବଲି
 ସପନେ ନାହିକ ଜାନି
ଓରେ ମଥୁରା ଗମନ—ଏକଥା ଶୁନିଯା
 ଫାଟେରେ ମଧ୍ୟେର ପ୍ରାଣ ।

ଆକ୍ରମଣୀଳା

ଦଶାବତାର ସ୍ନେହ

ଗଲ୍ଲଯ ପଥୋରିଜିଲେ ଧୂତବାନସି ବେଦମ୍ ,
ବିହିତବିହିତ ଚରିତ୍ରମ ଥେଦମ୍ ।
କେଶବ ଧୂତମୀନଶ୍ରୀର, ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥
କ୍ଷିତିରତି ବିପୁଲଭରେ ତିଷ୍ଠାତି ତବ ପୃଷ୍ଠେ
ଧରିଲି ଧାରଣ କିନ ଚକ୍ର ଗରିଛେ ।
କେଶବ ଧୂତକୁର୍ମଶ୍ରୀର ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥
ବନ୍ଦି ଦଶନଶିଥରେ ଧରଣୀ ତବ ଲଗ୍ନା,
ଶଶିନି କଲଙ୍ଗ କଳେବର ନିମ୍ନା ।
କେଶବ ଧୂତ ଶୂକରଙ୍ଗ ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥
ତବ କରକମଳବରେ ନଥମତ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧମ୍,
ଦଳିତ ହିରଗାକଶିପୁତ୍ରମ ଭୁଦ୍ଧମ୍,
କେଶବ ଧୂତ ବୁଦ୍ଧରଙ୍ଗ, ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥
ଛଲୁଗି ବିକ୍ରମଖେ ବନିମତ୍ତୁ ବାନମ,
ପଦନଥନୀର ଜନିତଜନପାନ ।
କେଶବ ଧୂତବାନକପ, ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥

କ୍ଷିତିଯକ୍ଷରିମଯେ ଜଗଦ୍ଦପଗତପାପମ୍ ।
ମପ୍ରସି ପରସି ଶମିତ ଭବ-ତାପମ୍ ।
କେଶବ ଧୂତଭୁପତିରଙ୍ଗ, ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥
ବିତରସି ଦିନ୍ଦୁରଖେ ଦିକ୍ପତିକମନୀୟମ୍ ।
ଦଶମୁଖ ମୋଲିବଲିଂ ରମଣୀୟମ୍ ।
କେଶବ ଧୂତରାମଶ୍ରୀର, ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥
ବହିନୀ ବପୁସି ବିଶଦେ ବଦନ-ଜଳଦାନ୍ତମ୍
ହଲାହତି ଭୌତିମିଲିତ ଯମନା ଡମ୍ ।
କେଶବ ଧୂତହଲଧରଙ୍ଗ, ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥
ମିନ୍ଦଗି ଯଜ୍ଞବିଧେହହ ଶ୍ରାତିଜାତମ୍,
ମଦୟ-ହିନ୍ଦୁରଦଶିତ ପଞ୍ଚବାତମ୍ ।
କେଶବ ଧୂତ ସୁଦ୍ଧଶ୍ରୀର, ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥
ମେଛ ନିବହନିଧନ କଲାପି କରବାଗମ,
ସୁମ କେତୁମିବ କିମପି କରାଇମ୍ ।
କେଶବ ଧୂତ କରି ଶରୀର, ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥

କବି ଜୟଦେବ

ଚିତ୍ରନ୍ୟ ଉପରେ ଭାବୁକ ଶ୍ରୀରାମାନ

ଲାଭ କରନ୍ତୁ

ହାଓଡ଼ା ମୋଟର ଏକ୍ସୋରିଜ ଏଜେନ୍ସି ଲିଂ

ମକଳ ରକମ ମୋଟିର ଗାଡ଼ୀର ପାର୍ଟ୍‌ମେର ଆମଦାନୀକାରକ

୩୧, ମ୍ୟାଙ୍ଗୋ ଲେମ, କଲିକାତା ।

ଫୋନ—ସିଟି ୧୮୯୧—୨

ଏମ, ବିଶ୍ୱାସ ଏଣ୍ଡ କୋଂ
କଲିକାତା ଶ୍ଲ୍ଯାର୍ମ୍ କୋଂ
ବନ୍ଦୁକ ଓ ରାଇଫେଲ ପ୍ରତକାରକ
୪, ଚୌରଙ୍ଗୀ, କଲିକାତା
ବନ୍ଦୁକ, ରାଇଫେଲ, ରିଭଲ୍ଫର, ଗୁଲି
ବାରଦ ଇତାନ୍ତି

ମେରା ଜିନିମଈ
ଚୟେ ମେବେନ

EVEREADY
TRADE-MARK

ଏଭାରେଡ଼ି ଟଚ୍
ଓ ବ୍ୟାଟାରୀ
ଗ୍ରାଶନାଲ କାର୍ବନେର ତୈରୀ

২০, ৮৬৬
ভাৰতেৱ গোৱ

— তাৰ
ঐতিহ্য,
সংস্কৃতি
ও
সাধনা।

লিলি বিশ্বট

এর দেশবাপী সনামের মুলে
খন্দমান, উহাদের কপুর সমষ্টি

লিলি বিশ্বট কোং লিঃ · কলিকাতা

প্রক্ষেপণ কৰিতে আপনার প্রয়োগ কৰুন